МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 7

Матеріали

Звітної науково-практичної конференції
“Теоретико-методологічні засади та соціальна практика модернізації України: політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми”
м. Київ, МАУП, 29 листопада 2018 р.

IV Всеукраїнської науково-практичної конференції
“Проблеми і перспективи соціально-економічного розвитку України в умовах європейської інтеграції”
м. Київ, МАУП, 14 листопада 2018 р.

Міжнародної наукової конференції
“Сучасні аспекти модернізації освіти в Україні: стан, проблеми, тенденції розвитку”
м. Київ, МАУП, 7 грудня 2018 р.

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2018

ББК 63.3(4УКР)я43
С76

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 10 від 31.10.18)

Редакційна колегія:
М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
Є. О. Романенко (заступник голови), д-р наук з держ. упр., проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук, проф.;
А. М. Кислий, д-р юрид. наук., проф.;
О. Л. Фещенко, канд. екон. наук, доц.;
Л. В. Янюк (виконавчий редактор)

Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП "Видавничий дім "Персонал", 2008 —

С76 Вип. 7: Матеріали. звітн. наук.-практ. конф. "Теоретико-методологічні засади та соціальна практика модернізації України: політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми", 29 листопада 2018 р.; IV Всеукр. наук.-практ. конф. "Проблеми і перспективи соціально-економічного розвитку України в умовах європейської інтеграції", 14 листопада 2018 р.; Міжнар. наук. конф. "Сучасні аспекти модернізації освіти в Україні: стан, проблеми, тенденції розвитку", 7 грудня 2018 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2018. — 372 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2018
© ДП "Видавничий дім "Персонал", 2018

Кириченко Г. В.
Понятійно-категоріальний апарат у сфері формування іміджу органів державної влади *98*

ЮРИДИЧНІ ПИТАННЯ

Кислий А. М.
Шляхи підвищення професіоналізму працівників Національної поліції України як чинника ефективної правоохоронної діяльності *102*

Литвиненко В. І., Ношадха Сем
Участь України в міжнародно-правовій системі боротьби з корупцією у сфері спорту *104*

Юлдашев О. Х., Клюєва Є. М.
Адміністративно-правове регулювання водного транспорту України в умовах євроінтеграції *107*

Заросило В. О., Заросило В. В.
Окремі питання захисту прав людини в Україні *109*

Нікітченко В. В.
Проблеми реформування інституту адвокатури України *111*

Філь І. М.
Дискусії захисту дитячої моралі від пропаганди нетрадиційних сексуальних відносин засобами кримінального права *113*

Медвідь Ф. М.
Реформування публічного адміністрування національної безпеки України: європейський вимір *116*

Бортник В. А.
Механізм підвищення ефективності державного управління *119*

Веклич В. О.
До питання щодо потенціалу використання досвіду давньоримської держави при коригуванні державотворення в Україні *123*

Лісовська Ю. П.
Правові питання евтаназії в сучасній кіберінфраструктурі здоров'я людини та громадянина *126*

Миколаєць В. А.
Типові та зразкові справи як новий інститут адміністративного судочинства *130*

Шашкова-Журавель І. О.
Участь Міжнародної організації праці в системі захисту трудових прав домашніх працівників *133*

Міхатуліна О. М.
Механізм захисту прав споживачів *136*

Мельниченко Я. Б., Медвідь Ф.М., Курчина Т. О., Твердохліб А. І.
Шляхта як історико-культурний феномен *139*

Медвідь Ф. М., Чорна М. Ф., Медвідь А. М.
Політико-правова доктрина Мирослава Поповича *142*

В. О. ЗАРОСИЛО
д-р юрид. наук, проф., НН ІП МАУП

В. В. ЗАРОСИЛО
канд. юрид. н., НН ІП МАУП

ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ В УКРАЇНІ

В правовій науці досить активно дискутується питання щодо розділу правоохоронних та правоохоронних органів. Слід зазначити, що питання про правозахисні органи та їх класифікацію виникло порівняно недавно і пов'язане воно з зафіксованими в ряді нормативних актів положеннями про те, що в Україні на сьогодні головним завданням всіх державних органів є захист прав людини, а ре держави, як було сформульовано раніше.

Є декілька причин активізації питання визначення правозахисних органів, які можна виокремити:

1. Першою причиною є те, що той контроль, про який неодноразово говориться в різних правових актах в більшості випадків не є дієвим Більшість державних органів, які виконуючи свої професійні функції і завдання, порушують конституційні права та інтереси фізичних і юридичних осіб. Тому захист прав громадянам потрібен з боку правозахисних органів, хоч існує система контролю за законністю з боку суду, органів прокуратури, поліції та інших органів
2. Гарантування охорони прав громадян на сьогодні стало одним із принципів правової системи, що знайшло своє відображення в Конституції України.
3. Найбільш часто права громадян порушуються в посттоталітарних країнах, де на дотримання прав людини увага не зверталася. Тому досить часто питання про порушення прав людини в Україні є на порядку денному міжнародних правозахисних організацій. Для України дотримання міжнародних стандартів з прав людини стало одним із пріоритетів внутрішньої політики і на виконання цього принципу прийнято ряд політичних документів, які свідчать про намагання сприяти розвитку демократії, розвитку механізмів захисту прав людини та формувань громадянського суспільства.
4. Слід зазначити, що в Україні формується система правозахисних інститутів, які є незалежними від державних органів. Ці інститути характеризуються відкритістю, вільним доступом для всіх, хто потребує захисту своїх прав і свобод.

Крім того механізми захисту прав і свобод громадян виникають у процесі розвитку громадянського суспільства, що стає гарантом від відомчого або неправомірного втручання в діяльність цих організацій.

Слід зазначити, що поступово створюється дієва адміністративна юстиція, яка визначає наявність у громадян не тільки приватних, а й публічних прав, що є підставою для захисту прав громадян від держави в різних сферах

Крім зазначених напрямів розвитку правозахисної діяльності треба зазначити, що захист прав здійснюється не тільки стосовно фізичних осіб, а також юридичних осіб, іноземців та осіб без громадянства. При цьому спектр охорони прав є самими широким і він не може обмежуватися нормативними актами, за винятком коли порушуються питання безпеки держави. Державою створені певні правові гарантії пра-

ва на захист та здійснення правозахисної діяльності. Так, у Кримінальному кодексі України передбачена кримінальна відповідальність за порушення права на захист (частина 1 ст. 374 Кримінального кодексу України), за якою недопущення чи ненадання своєчасно захисника, а також інше грубе порушення права підозрюваного, обвинуваченого, підсудного на захист, вчинене особою, яка провадить дізнання, слідчим, прокурором або суддею карається штрафом або виправними роботами, або арештом, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю.

При цьому, якщо це призвело ще й до засудження невинної у вчиненні злочину особи, або це було вчинено за попередньою змовою групою осіб або призвело до інших тяжких наслідків, то покарання осіб, які вчинили такі дії є більш жорсткою (ч. 2 ст. 374 Кримінального кодексу України).

Гарантією правозахисної діяльності є заборона у втручання в діяльність захисника чи представника особи. За вчинення перешкод до здійснення діяльності захисника чи представника особи або порушення встановлених законом гарантій їх діяльності (ст. 397 Кримінального кодексу України) карається штрафом, або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців або обмеженням волі, а ті самі дії, вчинені службовою особою з використанням свого службового становища, караються значно суворіше (ч. 2 ст. 397 Кримінального кодексу України).

Крім того, передбачена кримінальна відповідальність за погрозу або насильство що до захисника чи представника особи (ст. 398 Кримінального кодексу України), за умисне знищення або пошкодження майна захисника чи представника особи (ст. 399 Кримінального кодексу України), за посягання на життя захисника чи представника у зв'язку з діяльністю, пов'язаною з наданням правової допомоги (ст. 400 Кримінального кодексу України).

Необхідно зазначити, що правозахисна функція, яку виконують державні й недержавні органи, має багато складових.

Вона включає в себе роз'яснення громадянам їхніх прав та обов'язків, надання юридичної допомоги, представництво в суді, в правоохоронних органах та інших державних органах в разі розгляду справи про порушення. Міністерство юстиції України та його органи на місцях повинні сприяти розвитку послуг з метою реалізації прав, свобод і законних інтересів громадян та юридичних осіб, а також надання їм платних послуг правового й технічного характеру.

Слід зазначити, що класифікація правозахисних органів, яка проводилася вченими є певною мірою застарілою і нами пропонується поділити систему правозахисних органів на такі:

1. Міжнародні правозахисні органи до яких можна віднести "Міжнародну Амністію", "Лікарі без кордонів" та інші.
2. Державні правозахисні органи: Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, Уповноважені Президента України, правозахисні органи, які підпорядковані Кабінету Міністрів України.
3. Напвідержавні правозахисні органи: нотаріат та виконавча служба.
4. Приватні: правозахисні органи адвокатура.